

1874.

27. janúar.

gaf út fyrir borgun undir poka með póstsendingum frá Reykjavík til Akureyrar, hefir utanríkisstjórnin í bréfi 18. f. m. borið upp fyrir dómsmálastjórninni, hvort nauðsyn sè á að veita aðalverzlunarfulltrúanum tæða heimild, og jafnframt mælt til að fá vísbending um, hver bera skyldi kostnaðinn við rekstur málsins, ef til kæmi.

Útaf þessu gefum vèr utanríkisstjórninni til vitundar, að eigi virðist ástæða til að höfða mál útaf þessu af stjórnarinnar hálfu.

4. febrúar.

7. Bréf dómsmálastjórnarinnar til landshöfðingjans yfir Íslandi, um bænarskrá um uppreist á æru.

Með bréfi, dagsettu 24. nóvbrm. f. á., hafið þér, herra landshöfðingi, sent hingað bænarskrá, þarsem Gissur bóndi Sigurðsson á Smyrlabjörgum í Skaptafellssýslu, sem við aukarétt tæðrar sýslu 29. apríl 1849 var dæmdur í tvisvar sinnum 27 vandarhagga refsingu fyrir þjófnað, sækir um uppreist æru sinnar, og fylgdi þeirri bænarskrá samkvæmt tilskipun fyrir Ísland um uppreist á æru, og fl., 12. marz 1870, vottorð frá tveimur mönnum um ólastanlega hegðun hans og álitsskjal hlutaðeiganda sýslumanns.

En með því eigi er sannað, að vottorðið um hegðun sækjandans sè áreiðanlegt, og sýslumaður þar að auki ekki með ákveðnum orðum hefir látið álit sitt í ljósi um háttalag hans, gefst yður til vitundar, yður til leiðbeiningar og til þess þér birtið það, að það er hvorttveggja, að nákvæmari skilríki verða að koma fyrir því, að þeir menn, sem gefið hafa vottorð um ólastanlega hegðun sækjandans, hafi verið honum gagnkunnugir, og sè áreiðanlegir menn, áður en það verður borið upp fyrir konungi, að sá, sem í hlut á, verði aðnjótandi þeirrar náðar, sem hann sækir um, enda verður hlutaðeigandi sýslumaður, eptir að hann, ef á þarf að halda, hefir haldið rannsókn, að skýra nákvæmar og ítarlegar frá breyttni hlutaðeiganda, og skal í því tilliti geta þess, að það eigi nægir,

að hann eigi hafi gjörzt sekur í lagabroti, heldur verður hann 1874.
að hafa hegðað sér svo, að hann sæ maklegur þeirrar náðar, sem 4. febrúar.
hann sækir um.

Skjöl þau, sem fylgdu með bænarskránni, sendum vèr aptur
með bréfi þessu.

8. Konungleg Auglýsing til Íslendinga um það, að 14. febrúar.
út sæ komin stjórnarskrá um hin sérstaklegu málefni
Íslands. (á Íslenzku og Dönsku).

Vèr Christian hinn Níundi, o. s. frv. Gjörum
kunnugt: Alþingi, sem saman kom árið sem leið, hefir í þegn-
legu ávarpi til Vor farið þess á leit, að Vèr — samkvæmt því, sem
einnig er látið í ljósi í bænarskrá frá hinu sama alþingi — vildum
gjöra yfirstandandi ár enn þá atkvæðismeira fyrir Íslendinga með
því að gefa Íslandi stjórnarbót, er veitti alþingi fullt löggjafar-
vald og fjárforræði, og sem að öðru leyti væri svo frjálsleg, sem
framast væri unnt.

Vèr höfum síðan á ný látið sem nákvæmlegast íhuga stjórn-
arskipunarmál Íslands, og er árangurinn af því orðinn sá, að
Vèr einn af hinum fyrstu dögum ársins með Voru konunglega
nafni höfum löghelgað stjórnarskrá um hin sérstaklegu málefni
Íslands, sem að mestu leyti er byggð á frumvarpi því til stjórn-
arskipunarlaga, sem lagt var fyrir alþingi árið 1871, en þó
hefir sérstaklega verið tekið tillit til þeirra atriða, sem tekin
voru fram í fyr nefndri bænarskrá alþingis.

Jafnframt og Vèr birtum þetta Vorum trúu og kærnu þegn-
um á Íslandi, finnum Vèr hvöt til þess að lýsa yfir allrahestu
ánægju Vorri með, að hið íslenzka stjórnarskipunarverk, sem svo
lengi hefir verið starfað að, þannig er nú alveg til lykta leidd,
og sömuleiðis viðurkenning Vorri og þakklæti fyrir traust það,
sem fulltrúar landsins hafa auðsýnt Oss með því að fela það
fyrirhyggju Vorri á þann hátt, sem sagt var, að koma fullnaðar-
skipun á um þetta mikilvæga málefni.